

İŞÇİNİN SESİ

Herşeyin sonunu kadrolar belirleyecektir

"Temel ayrımlar üzerine tam berraklık olmadan, yığınlara partinin şu lideri, şu örgütleri, şu ya da bu hattı savunuyor diye bilgi vermeden hiçbir şekilde yığın partisi olunamaz, sınıf partisi olunamaz. Bunlarsız da adına degecek bir parti kurulamaz. Ve biz onu kuruyoruz." (Lenin)

R. Yürükoğlu

Toplumların zaman zaman içine girdikleri barışçıl ya da devrimci dönemleri ortaya çıkaran ekonomik ve toplumsal koşullardır. Bu dönemler neseldir. Hiçbir örgütlü güç, parti, sendika, hatta tek başına bir sınıf yaratamaz.

Ülkemizde yaşanan çok yüksek sınıf savaşımı, devrimci durum da böyle nesnel bir durumdur.

Finans oligarşisinin önde gelen sözcüleri, Türkiye'nin bugünkü ortamında "parlamentar rejimin" yürüyebilmesine "mucize" diyor.

Türkiye'nin bugünkü koşullarında düzenin yürüyebilmesi gerçekten 'mucize'dir. Enflasyon %70'in üstünde, işsizlik %20'nin üstünde. Endüstri yarım kapasiteyle çalışıyor. Siyasal cinayetlerin sayısı günde 3-5'e çıktı. Kıtık var. Yokluk var. Tüm emekçi sınıf ve katmanlar üstündeki ezgi dayanılmaz oldu. Fabrikalar, işyerleri, Türkiye Kürdistanı cehenneme döndü. Türkü, Kürdü inim inim iniyor.

Bu durumu tek bir cümle özetler: *Yurdumuz çürüyor.*

Lenin'in dediği gibi, bir ülkede devrimci durum var da işçi sınıfı ve öteki devrimci güçler vurup devirecek denli örgütlü değilse, yani öznel öge geri kalıyorsa, o ülkenin çürümesinden başka sonuç doğmaz. Alt sınıfların eskisi gibi yaşamak istememeleri, üst sınıfların eskisi gibi yönetememeleri kendi başına devrimi değil, çürümeyi getirir. Ancak bunlara, yeterince güçlü bir öznel öge katıldığında devrim başarıya ulaşır.

Ülkemiz çürüyor çünkü, açık konuşalım, öznel öge çok geri kalmaktadır. Sol, devrimci cephe çok dağıktır. "Vurup devirecek" güç yoktur ortada.

Herkes kendisine dehşetli devrimci adlar yakıştırıyor. Ama durum odur ki, bunların bir büyük bölümünü burjuva kuyrukçuluğu, sağ oportünizm almış götürmüştür. Öteki bölümü ise büyük ölçüde silâhı yanlış kullanmaları nedeniyle bir türlü halkla yeterince kaynaşamıyor. Böylece solda hiçbir parti, hiçbir örgüt devrimci durumun, nesnel ortamın

yüklediği görevleri yerine getiremiyor.

Açıkçası, Türkiye'de nesnel ortam, öznel öğeden önde gidiyor.

Devrimci durum soldaki tüm örgütlerde farklılaşmaları azdırıyor

Türkiye'de nesnel ortamın, öznel öğeden önde gitmesi soldaki tüm örgütlerde iç rahatsızlık, bunalım, kriz getiriyor. Yurdumuzdaki devrimci durum, buna hazır olmayan tüm parti ve örgütlerde bunalım, kriz olarak yansıyor. Bir başka deyişle, soldaki tüm örgütlerde görülen iç rahatsızlık, bunalım, devrimci durumun ürünüdür, yansımasıdır.

Türkiye Komünist Partisi de bu gerçeğin dışında değildir. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, Politik Büro'nun bazı merkez komitesi üyeleri ve bazı yöre komitesi sekreterleri ile yaptığı son toplantıda okuduğu raporda bu durumu "partimizde tikanıklık vardır" diye değerlendirdiyor. Biz bunalım diyoruz, bu bir yana. TKP Merkez Komitesi'nin 3 haziran 1979 tarihli bildirisinde "baş tehlike sağ oportünizm"dir deniyor. Sonra İşçinin Sesi'ne cephe açılıyor. Bu da bir yana. TKP'deki tikanıklığın nedeni nedir?

Yazılanlara bakılırsa tikanıklığın nedeni sağ oportünizmdir. Yapılanlara bakılırsa İşçinin Sesi'dir! İşçinin Sesi TKP Programını ve Konferans kararlarını kılı kılına izlediğine ve kimden, nereden gelirse gelsin savunduğuna göre Konferans kararlarıdır!

Hayır, olaylara, süreçlere bilimsel bakacaksak tikanıklığın gerçek toplumsal nedeni devrimci durumdur, daha doğrusu devrimci durumun acileştirildiği görevleri yerine getiremiyor.

Birşey daha söyleyelim. Önümüzdeki dönemde devrimci durum daha üst aşamalara yükselirse, ki yükselecektir, bu tikanıklık, bunalım, ne dersiniz deyin, iyice derin bir kriz durumu olacaktır. Bu kaçınılmazdır. İşçinin Sesi yer yanıp yok olsa, yine kaçınılmazdır.

Öznel öge nasıl hazırlanır, TKP'nin içine girdiği tikanıklık nasıl en kısa sürede giderilir? İşte günün sorusu. Halkını seven herkes, her komünist bilimsel sağduyu ve açıklıklilikle bu soruyu çözümlemelidir.

Çivi çıkar ama yeri kalır mantığı

Atılım ve TKP'nin Sesi hiç de TKP'nin içine girdiği tikanıklığı giderme yönünde davranmıyor. En iyi niyetlerle, en yapıcı biçimde öneriler getirenlere gece gündüz haksızca saldırıyor.

Türkiye ve Avrupa'nın her yerinde pek çok militan, CHP hükümetinin kurulmasından bu yana hızla sağa çarkeken, cıvalı sözler altında kof eylemsizlik getiren tutumdan rahatsızdır. İşçinin Sesi bu rahatsızlığı açıkça, bilimsel anlamıyla dile getirmektedir.

Türkiye ve Avrupa'da İşçinin Sesi'ne yazanlar da, görüşlerini benimseyenler de örgütlerini canlarından çok seven, yıllar içinde bunu kanıtlanmış yoldaşlardır.

Biz her zaman açıklık yanlıyız. Açık tartışma, açık eleştiri. Ama çarpıtma yok. Kazanmak için her araç geçerlidir Makyavelizmi yok. Dürüstlükten, komünist namusdan ayrılmaya yok.

Atılım ve TKP'nin Sesi, Türkiye'de 1977'den bu yana uygulanan siyasetin iflâsını gözlerden gizleyebilmek için bizim yoldaşça eleştirilerimize çarpıtma ile yanıt veriyor. Herşeyi çarpıtıyor. Çivi çıksa da yeri kalır mantığından ilerliyor.

Bazan adama vurursun, gizlediği yönleri ortaya çıkarır. Uçar, anti-TKP, anti-Sovyet batağa oturur. Ama o taktik bize işlemez. İçimizde yok. Halk deyimiyse, "bu balık başka balık"tır. Onun için ucuz yaf-talamaları, çarpıtmaları bırakıp, sorunlara yoldaşça çözümler aramaktan başka yol size zarar verecektir.

İşte çarpıtma!

TKP'nin Sesi Radyosu, ağustosun 1'i ile 5'i arasında, yani tam beş gün üstüste aşağıdaki yazıyı yayınladı:

"...Başbakan ne diyor? 'MHP kapanmış, ÜGD kapanmış ne olacak, o zihniyet ortada duruyor' diyor. Hem de bunu faşist MHP'nin mağnesinin yurtlup kanlı yüzünün ortaya iyice çıkmaya başladığı... bir sırada söyleyiyor...."

"Anti-faşist savaşımın karşısına bir de sol oportünist devrimbazlık çıkıyor. Bu devrimbazlar şu görüşü yaymaya çalışıyorlar: Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı değildir. Faşizm finans-kapitalin seçimidir. MHP faşizmin bugünkü vurucu gücüdür. İktidar MHP'

yi kapatsa ertesi gün başka vurucu güçler çıkarıyor diyor. Bu yolun yolcuları da MHP kapamış, ÜGD kapamış ne olacak, zihniyeti ortada duruyor diyenlerle bir yerde birleşiyor. MHP'nin ve ÜGD'nin kapatılması savaşından yan çizmekte. Biri seçim hesabıyla, öteki ise kof sol gevezelik. Hayır! reformist ve sol oportünist baylar. MHP kapatılacaktır, ÜGD ve öteki kiralık katil yuvaları dağıtılabacaktır. ...

"Seçim hesabıyla 'MHP kapamış ne olacak, zihniyeti ortada duruyor' görüşü de, iktidar MHP'yi kapatsa ertesi gün başka vurucu güçler çıkarıyor diyen sol oportünist devrimbazlık da anti-faşist savaşa zarardan başka bir şey vermez, vermiyor. ...

"Komünistler... eli yurtsever kanına bulanmamış, faşist saldırı ve cinayetlere adı karışmamış, faşist propagandanın yalan ve demagojilerine kapılıp MHP'ye kaydolmuş kişileri faşizm canavarının elinde oyuncak olmaktan kurtarmaya, onları gerçek yurtseverlerin cephesine kazandırmaya çalışıyor. Devrimci tutum işte budur."(!)

Evet, TKP'nin Sesi böyle diyor.

Taş yağmurdan ıslanmaz

Önce dili. Sorumluluk sahibi bir dil değil. Kendi haksızlığına bilen, onun telâşında karanlıkta ıslık çalan bir dil. "Kof sol gevezelik", "devrimbazlık" vs.

Sonra Ecevit'in MHP'yi korumak ya da ona ilişmemek için söyledikleriyle bizim MHP ile birlikte onun ardında duran güçlere de vermek gereğine işaret eden sözleriyle aynı kefeyle koymak hangi komünist için alını açık dolaşma vesilesi olabilir? TKP Tüzüğü komünist morale büyük ütüzlik göstermez mi?

Dünya işçisinin önderi yüce Lenin'in bu konuda da yanıtı vardır: "Siyasette doğruluk güçlüğü, ikizliliği zayıflığın sonucudur" (Lenin, *Toplu Yapılar*, İngilizce basım, c.17, s.166), diyor.

Biz MHP'ye ve onun güdümündeki öteki faşist yuvalara karşı savaşımı hiçbir zaman küçümsemedik. Tersine, MHP'nin kapatılması, MHP'li faşistlerin haklarıyla cezalandırılması için her zaman savaştık, savaşyoruz. MHP'ye ve onun güdümündeki öteki faşist cinayet yuvalarına karşı savaşım, anti-faşist savaşımın önemli odaklarından birisidir.

Ama öte yanda, faşizmi MHP ile sınırlayan, halkta MHP kapatılınca faşizm tehlikesi yok olacaktı gibi boş hayaller körükleyen görüşlere, "sosyal demokrasiye ileri adım atırma" adında MHP'nin kapatılmasını CHP'den, ordudan, MİT'ten bekleyen görüşlere de kesinlikle karşıyız. Türkiye'de faşizm tehlikesinin ekonomik ve toplumsal kaynağını görmeyen, anlamayan ya da anlamak istemeyen böyle şematik, basit görüşler faşizme karşı savaş, emperyalizme ve

tekellere karşı savaştan ayırmaktan başka sonuç vermez. Bir sürü gürültünün ardında yapılan da odur, TİP'in yaptığıın ayımsıdır. Nesnel olarak burjuvazinin "kabul edebileceği" bir anti-faşizmdir.

Faşizme karşı "en çok geniş cephe"yi kurabilme amacıyla UDC öğretisi sulandırılıyor. Hatta "eli yurtsever kanına bulanmamış MHP'li yurtsever cepheye kazandırılmaya" çalışılıyor. Bu nasıl iştir? Siz bunları söylerseñiz, Aydınlık denen karşı-devrimci paçavranın "MHP'li yurtsever"lere yaptığı çağrılarla aynı çizgiye düşmez misiniz? Bir de, "devrimci tutum işte budur"(!) diyorsunuz.

Kandırılmış MHP'lieri doğru yola sokmak (çekmek değil, sokmak) böyle "ince taktik"lerle olmaz. Tüm devrimci güçler, emekçi halkımız yığın çıkışlarıyla, taşıyla, topıyla, silahıyla, MHP denen belanın üstüne çöküyor, çökecektir. Kandırılmış MHP'lieri ağılama, sızlama değil, halk MHP'nin üstüne daha daha şiddetle çöktükçe doğruyu görecek, yola sokulacaktır.

Gelelim asıl konuya. Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı mıdır?

TKP MK Genel Sekreter F. Bilen yoldaş, Konferans'da okuduğu MK raporunda şöyle diyordu: "Türkiye bütün iç ve dış ilişkileriyle bir bakıma emperyalizmin zayıf halkalarından biridir. Gerici egemen çevreler, burjuvazi faşizme tutunma yoluyla, terörle bu halkayı korumaya çalışıyor" (abc).

Bilen yoldaş aynı görüşü TKP MK Plenumu'nda da yinelemiştir. Yani o günlerde açıkça Türkiye zayıf halkadır, kopması söz konusudur (ki bu devrimci durumun varlığı anlamına gelir), faşizm tehlikesi bu nedenle çıkıyor deniyordu. Biz hâlâ öyle diyoruz.

Faşizm MHP ile sınırlı değildir

Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye kitabında, yurdumuzda faşizm tehlikesi şu ya da bu siyasal partinin özel isteminden doğmuyor demiştik. Faşizm isteği yapısaldır demiştik. Sosyal demokrat CHP, MHP'yi kapatamaz, kapatsa bile bu toplumsal çerçeveye içinde yenileri çıkarıyor, onun için faşizmi doğuran nedenlere de vermek gerekir demiştik. TKP'nin Sesi Radyosu, büyük bir sorumsuzluk içinde, söylediklerimizi, kapsamından soyutlayıp, "cimbızlayıp" bizi MHP'nin kapatılması savaşımından yan çizmekle suçluyor. Onun için en iyisi, okuyucuya kitapta ne dediğimizi göstermektir. Böylece yapılan çarpıtma olduğu gibi ortaya çıkaracaktır.

Zayıf Halka'da faşizm sorununu üç düzeyde ele aldık: 1) Faşizm tehlikesinin genel ekonomik temeli (yani faşizmin yapısal bir istek oluşu), 2) Faşizmin acil bir istek oluşunun nedeni, 3) Sosyal-demokrasi ve faşizme karşı tutumu.

Her üç düzeyde de getirip anti-

faşist savaşımın anti-emperyalist ve anti-tekelci savaşımıla bütünleşmesi gereğini vurgulamıştık. TKP'nin Sesi ise bizim üçüncü düzeyde söylediklerimizi, yani bu toplumsal çerçeveye içinde sosyal-demokrat CHP eliyle faşizme karşı yürünemeyeceğini anlatan sözlerimizi yukarıda okuduğumuzca çarpıttı.

Şimdi tek tek bu üç düzeyde neler söylemiş olduğumuzu ele alalım. Göreceğiniz ki her üç düzeyde de militanların kafasını karıştırmayan, soruyu ortada bırakmayan açık, duru yanıtlar verdik. Bu yanıtları, bizi eleştirenlerin bulanık, ikircimli, "laf" dolu yanıtlarıyla karşılaştırmalısınız.

Birinci Düzey, faşizm tehlikesinin genel ekonomik temeli: Şöyle demişiz:

"Türkiye'de de, Batı'da olduğu gibi, tekeller ve finans-kapital oluşmuş ve devlette bütünleşmiş, onu ele geçirmiştir. Ama bu oluşum, genel ekonomik farklılık nedeniyle, Batı'daki sonuçları doğurmuyor, doğuramaz.

"İleri kapitalist emperyalist ülkelerde devlet tekeli kapitalizmi, ... sömürülen az gelişmiş ülkelerin inafsız talanı ve bilimsel-teknolojik devrimin olanaklarıyla birleşince, toplumsal çelişkiler II. Dünya Savaşı'ndan günümüze dek oldukça yumuşak gelmiştir. Batı'da çelişkiler ancak şimdilerde yeniden keskinleşiyor.

"Oysa Türkiye'de durum farklıdır. 1970'lerle birlikte ekonomiyi ahtapot gibi saran, devlette sarmaşan finans-kapital oligusu toplumsal çelişkileri yumuşatmıyor. Tersine azdırıyor. Gerçekten de yurdumuz, özellikle 1968'lerden bu yana sürekli olarak ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımlara sahne oluyor. ...

"Başka bir tarihsel konumda, başka ülkeler için de söylenmiş olsa, şu sözler Türkiye'nin durumunu anlamada önemli bir yardımcı olacaktır: Stalin, Doğu ülkelerinden söz ederken, 'bu ülkelere dayatılan çifte boyunduruk, iç boyunduruk (kendi burjuvazilerinin) ve dış boyunduruk (emperyalist burjuvazinin), bu ülkelerde devrimci krizi yoğunlaştırıyor ve derinleştiriyor' diyor. Türkiye'de de buna benzer bir durum var. Üstüne bir de finans-kapital oluşmuş. Artık olağan kârla da doymayan, tekeli süper kâr peşinde giden bir mekanizma kurulmuş. ...

"Tekelci süper kâr, sermaye birikimini hızlandırır. Öte yanda, geniş yığınları hızla yoksullaştırır. Bu nedenle ve aradığı da olağan değil tekel kârı olduğu için, ülke içinde 'kârılı' alanlar bulamaz olur. Böylece, ülkenin gelişme düzeyi ne olursa olsun, bir artık sermaye ortaya çıkar. Bu nedenle, tekellerin ve finans-kapitalin ortaya çıkışıyla birlikte, sermaye ihracı da gündeme gelir.

"Son yıllarda Türkiye'de de sermaye ihracı denemeleri var. ... Ama bu denemeler çok çilzdır.

"Lenin, *Emperyalizm* yaptında, bir İngiliz 'finans kralı' olan Cecil Rhodes'in 1895'de söylediği şu sözleri aktarıyor: 'Eğer iç savaş önlemek istiyorsan emperyalist olacaksın' (abc). Ve, "...önde gelen Britanyalı burjuva siyasetçiler bile modern emperyalizmin salt ekonomik

denebilecek kökleriyle, sosyosiyasal kökleri arasındaki bağı gördüler' diye ekliyor. Bugün Türkiye'nin önde gelen burjuva siyasetçilerinin bu bağı görmeliklerini mi sanıyorsunuz? Görüyorlar. Son 10-15 yılda gelen gelen tüm hükümetlerinin programları gördüklerini kanıtıyor. Ancak, tükenmez sermaye ile ve çok yüksek teknolojiyle donanmış emperyalist devlerin varlığı, bu kapıyı açtırmıyor. Yapılan kısıtlı 'sermaye ihracı' da yine şu ya da bu emperyalist tekelin koltuğu altında gerçekleşebiliyor. Başka bir deyişle, Türkiye dış yatırımlarda da 'emperyalizmin atlama tahtası' olmaktan öteye geçemiyor. ...

"Lenin'in dediği gibi, kapitalizm yayılma gereksinimi duyp da yayılmazsa derinleşir, içerde yoğunlaşır. Türkiye'de olan da budur. Batı'da bir zamanlar olduğu gibi, kolayca akan kapılar bulamayan Türkiye tekelleri devleti yedeğe abyor, onunla kaynaşıp bütünleşiyor, onu kendi çıkarlarına bağlayarak ülke içindeki sömürüyü yoğunlaştırma kullanıyor. Çünkü onları Türkiye halkından başka bir sömürü kaynağı yoktur.

"Bu durumda bir de emperyalist sömürüyü katınca görürüz ki, Türkiye işçisi, emekçisi katmerli sömürü altındadır. Emperyalizm-yerli finans oligarsisi işbirliği halkımızın ilğini kurutuyor. Yığınların yaşantısı giderek çelikleniyor. İşte bu 'çifte sömürü' (Bak: TKP Konferans Raporu) nedeniyle, Türkiye işçi sınıfında sömürü oranı ileri kapitalist ülkelerde olduğundan çok daha yüksektir. Türkiye ve benzeri ülkeler işçi sınıfı daha ağır bir sömürü altındadır.

"Böylece, Lenin'in yukarıya aktardığımız, 'iç savaş önlemek istiyorsan emperyalist olacaksın' sözüne de akıldan tutarak bir sonuca varabiliriz: Türkiye'de, orta gelişmiş bir taban üstünde oluşan finans-kapital dışı açılma, üstelik bir de kendisi emperyalizmin sömürüsünü (emperyalizm) olduğu için tüm çelişkiler olağanüstü keskinleşiyor. 1968'lerden bu yana ardi kesilmeyen bunalımların temelinde böylesi bir sosyo-ekonomik neden yatıyor. Türkiye'de kapitalizm çıkmazdadır.

"Böyle bir ortamda, 'Batı biçimi burjuva demokrasisi' yaşayamaz. Batı'daki ilk demokrasi temel, emperyalist süper kârdir. Oralarda tekellerin kârlarının büyük bölümü kendi işçi sınıflarının sömürüsünden değil, dünya halklarının ve bu arada Türkiye'nin sömürüsünden geliyor. Oysa, Türkiye finans-kapital için başlıca sömürü kaynağı, Türkiye işçisidir, emekçisidir. ...

"Bu durum, emekçi yığınlar için 'disiplin' demektir, baskı, zorbalık demektir. Türkiye Komünist Partisi'nin 57 yıllık illegal savaşımı zorlanışının altında yatan nesnel nedenlerden biri de budur. Türkiye burjuvazisinin 'özellikler' vermesi nefesi yoktur. Türkiye'de bugünkü faşist tehlikenin kaynağı da burada, bu ekonomik ve toplumsal yapıdadır. Faşizm isteği yapısaldır" (*Emperyalizmin Zayıf Halkası*)

Türkiye, Üçüncü basım, s.38-41). İşte, Türkiye'de ekonomik, toplumsal bunalımın ve onların üstünde yükselen faşizm tehlikesinin nereden kaynaklandığı konusuna bizim yanıtımız böyle olmuştur.

Bunun karşısında bizi eleştiren yoldaşlar ne diyor? Nedir faşizm tehlikesini doğuran ekonomik temel? İkinci düzey, faşizmin acil bir istek arasıdır. (Birinci ve ikinci düzeyler arasındaki fark şuradadır. Birinci düzey, faşizmin yapısal, kalıcı bir istek olduğunu açıklıyor. İkinci düzey, neden bugün acil bir istek olduğunu açıklıyor.) Bu konuda da şöyle demişiz:

"Yurdumuzda devrimci durum da, faşizm tehlikesi de aynı kaynaktan, bugünkü ekonomik ve toplumsal tabandan yükseliyor. Kapitalizmin içine düştüğü bunalımdan çıkıyor. Sınıf savaşımının dev boyutlar alması Türkiye'de kapitalizmin geleceğini sorguya çekiyor. ...

"Halkın savaşımının yükseldiği yerde 'demokrasi' biter, faşizm, zorbalık, çıplak diktatörlük başlar. Şöyle diyor Lenin: 'Britanya savaş öncesinde, dünyadaki tüm ülkelerden çok daha geniş ölçüde özgürlüğe sahipti. ... Özgürlük vardı, çünkü orada devrimci hareket yoktu.' Aynı fikri, SBKP Genel Sekreteri L.J. Brejnev'in SBKP 25. Kongresi'nde okuduğu Merkez Komite Raporu'nda da buluyoruz: 'Tekelci sermayenin ve onun siyasal ajanlarının egemenliğine karşı ciddi bir tehlike ortaya çıktığında, emperyalizm her çeşit demokrasi benzeri görünümleri kaldırıp atmada bir an duraksamayacaktır. Bu da doğaldır çünkü faşizm finans kapitalin, burjuva diktatörlüğünün yani devletin kendini koruma yolundaki güdüsünden doğmaktadır.

"İşlerin göreceli olarak rahat gittiği, sınıf savaşımının sönük durduğu dönemlerde ve ülkelerde faşizm hiçbir zaman gerçek bir tehlike olamaz, olamazdır. Ne zaman ki ülkede sınıf savaşımı yükselir, keskinleşir, yığınlar kurtuluş yollarına yönelir, ne zaman ki burjuvazi 'hildik yöntemlerle' yönetemez olur, işte o zaman egemen güçler çıkarı faşizme görür. Erkinin tehlikede görün burjuvazi çıplak diktatörlüğe, faşizme sarılır. Boşuna, inine yaklaştıkça çakalların uluması artar dememişler. Türkiye'

de olan da budur. *Giderek artan faşist tehlike, giderek olgunlaşmakta olan devrimci durumdandır ayrılmaz*" (agy, s.107-108).

Evet, giderek acilen faşist tehlikenin anlamı konusunda bizim yanıtımız böyledir. Bizi eleştiren yoldaşlar ise "neden faşizm bugün güncel bir tehlikedir" konusunda hiçbir şey söylemiyorlar.

Üçüncü düzey, sosyal-demokrasi ve faşizm karşı tutum. Bu konuda da şöyle demişiz:

"Sosyal demokrasinin ülkemizdeki şu son bir yıllık iktidarı, kimi umutların tersine gösterdi ki, ya faşizm, ya ıleri demokratik halk devrimi ikilemi yapıldı ve sürmektedir. 'Üçüncü yol'un, ülkemizin toplumsal yaşamında geçici bir ara aşama olduğu iyice belirlendi. Bir yanda devrimci güçler hızla büyüyüp güçleniyor, öte yanda faşizm tehlikesi giderek artıyor.

"Sosyal demokrat iktidarın MHP'ye karşı tutumu da birşey anlatmıyor. Çünkü Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı değildir. Faşizm, finans-kapitalin seçimidir. MHP, faşizmin bugünkü vurucu gücüdür. İktidar MHP'yi kapatsa (ki o zaman en az bir o kadar da devrimci örgütü kapatacak demektir, uygulaması bunu gösteriyor), ertesi gün başka vurucu güçler çıkarır. ...

"Aradan geçen bir yıl içinde bu hükümetin hiçbir sorunu çözemediği, faşizmi geriletemediği, tersine komünistlere, ilericilere baskı uygulamaya kalktığı ortaya çıkmadı mı? Önce yanıştağı ortak pazar ülkelerinden beklediğini bulamayınca *açıkça* yeniden Amerikan emperyalizmine yattığı anlaşılmalı mı?

"Bu gelişimi görebilmek güç değildi. Perşembenin gelişi, Çarşambadan bellidir. Komünistler için sosyal demokrasinin ve Türkiye'de sosyal demokrasinin ne olduğu açıktır.

"Sosyal demokrasi, emekçiler arasına sızmaya çalışan burjuva ideolojisidir. ... (agy, s.109).

Görüldüğü gibi, bu üçüncü düzeyde de faşizme karşı savaşımı anti-emperyalist, anti-monopolist savaşımına bağliyoruz. CHP'nin ya da herhangi bir başka burjuva gücünün "anti-faşizmi" ne bel bağlamayın diyoruz. Onlar MHP'nin üstüne yürümezler. Yürürlerse, halkımızın, işçisiyle, köylüsüyle faşizmin üstüne

yürdüğünü görüp, devrimci bir padamayı önlemek için "yürürler". Ya da ıplığı pazara çıkmış, bugünkü ulusal ve uluslararası koşullar altında iktidar şansı olmayan MHP'ye vurarak öteki faşist güçleri iktidara itmek için "ururler" diyoruz.

Gerçekten, faşist bir iktidar oluşuğu üstünde düşününce görürüz ki bugünkü uluslararası ve ülke içi koşullar altında MHP eliyle bir faşizmense, "demokratik ve yurtsever ordumuz" eliyle ya da onun ardında durduğu Kemal Satır gibi "tarafsız"lar eliyle bir faşizm çok daha olasıdır. Ve de son günlerde ordu kumandanlarında, MİT'de görülen "MHP'li temizleme" mavalı halka, "faşizme karşı" görünümünde faşist bir iktidar dayatma hazırlığıdır.

İşçinin Sesi'nin 100. sayısında Zeynep Arbat yoldaş bu gerçeği şöyle açıklamıştır:

"Son haftalarda ülkemizde sıkı yönetim, MİT, sosyal demokrat CHP hükümeti, burjuva basını gibi çevreler arasında 'anti-faşist'(!) gıysiler moda oldu.

"Yıllardır kapalı kalan cinayetlerin sanıkları birden yakalanırmeye başlandı! Faşist katillerin 'itiraf'ları çarşaf çarşaf gazetelerde yer alıyor! Kahramanmaraş davasında savcının 'idam' istemlerine zam geldi! MHP Beşiktaş Şube başkanının MİT'ine olduğu ortaya çıktı! Bundan sonra MHP, MİT'lerden, MİT, MHP'lilerden 'arandı!' MİT'deki 'temizliği' 'yurtsever generallerimiz' üstlendiler. 'Milli haysiyetimizi koruyan' kumandanlarımız önünde faşistler çil yavrusu gibi dağıldırken(!) 'ordumuzun' ilericiliği üstüne konuşmalar aldı yürüdü. BBC radyosu, 'Türk ordusu ilericidir, demokrasiyi konuşabilecek tek güçtür' diye yayın yapıyor. Oportünist basın da bu modayı yakından izliyor.

"Nedir yükseklerde esen bu 'anti-faşist' rüzgârlar?

"Bu 'anti-faşist' rüzgârların altında yatan, halkımızda faşist katillere ve onlara el altından, el üstünden destek verenele karşı biriken öfkeyi yatıştırma çabasıdır. Önümüzdeki dönemde bu öfkenin işçi sınıfımızın önderliğinde gerçek bir anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelci halk hareketine dönüşmesinin engellenmeye çalışılmasıdır. ...

"Bugün tek tük MHP'li avına çıkarak, 'anti-faşist' modaya

uyanların hiç de anti-faşist olmaları gerekmiyor! Tam tersine, amaç sıkıyönetimi, ordunun tepesini tutanları, CHP hükümetini temize çıkarabilmek. Faşizm tehlikesi önleniyor mavalıyla halkımızın öfkesini boşaltmak, böylece gerçekte tehlikeyi arttırmak! "Bu oyuna düşmemek gerek" (Zeynep Arbat, *İşçinin Sesi*, sayı: 100).

Evet! Bu oyuna düşmemek gerek! Unufak olmakta oluşunu hep birlikte izlediğimiz CHP şemsiyesi yerine "ordumuz"da yeni bir şemsiye aramak gerek.

Peki, artık soralım. 'Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı değildir. Faşizm, finans-kapitalin seçimidir. İktidar (altını çizelim, *iktidar*) MHP'yi kapatsa, ertesi gün başka vurucu güçler çıkarır" demek, MHP ve ÜGD'nin kapatılması savaşımından yan çizmek midir? Yukarıya aldığımız alıntılardan böyle bir anlamı çıkıyor? Hayır, bin defa hayır! Böyle yorumlayan ya okuduğunu anlamıyordu, ya dürüst değildi, ya da, ya da... haksızlığının bilincindedir!

"Türkiye'de faşizm MHP ile sınırlı değildir" demek, MHP, ÜGD ve öteki kiralık katil yuvalarının yerle bir edilmesi savaşımını, faşizmi besleyen ekonomik ve toplumsal yapıya karşı savaşla birleştirilmediği demektir. Anti-faşist savaşımı, emperyalizme, tekelere ve ulusal zulme karşı savaştan koparamazsınız demektir.

MHP, ÜGD ve öteki faşist yuvalar kapatılacaktır. Kapatılacak ne söz, yerle bir edilecek, tarlası sürülecektir. İşçi sınıfımız ve halkımız Demirdökümlerin, Proflooların, Sungurların ardında buna hazırlanıyor. Faşizme, emperyalizme, tekelere, ulusal zulme karşı ileri demokratik halk devrimine!

Tek doğru siyaset ilkeli siyasettir

Stalin'in aktardığına göre Lenin her zaman "tek doğru siyaset, ilkeli siyasettir" dermiş. Bu, yaşamını halkın kurtuluşu yoluna koymuş komünistler için ıhtardır. Uygulanan siyasetlerin vurulacağı denek taşdır.

Birkaç önemli konuda takınılan tutumları bu denek taşına vuralım.

Konferans'da "barikata çıkacağız" dendi, sonra biz "kardeş kavgası kıskırtmak"la suçlandık (!).

"Türkiye emperyalizminin zayıf halkasıdır" dendi, devrimci durumun üç göstergesi peşpeşe sıralandı, sonra biz "devrim sabırsızlığı" ile suçlandık. Böylece, yurdumuzun somut ekonomik, toplumsal ve siyasal ortamından bilimsel sonuçlar çıkarmak yerine iç dengelere göre tutum alındığı ortaya çıktı.

"Hareketimiz için haş tehlike sağ oportünizmdir" dendi, sonra Leninizm'i herşeyin üstünde tutan İşçinin Sesi'ne cephe açıldı. Kimdi sağ tehlike? CHP mi, TIP mi, TSİP mi, DISK üstü yönetimi mi? Komik! Kasit onlar değildi. Böylece, devrimci sola vururken soldan konuşma taktiği

uygulandığı ortaya çıktı.

"Hükümet halkı savunamıyor. Can güvenliği komiteleri kurun. Kendi canınızı kendiniz koruyun" dedi, sonra biz "serivencilik"le suçlandık. Böylece, sıkışık, zor dönemlerde elln titredığı ortaya çıktı.

TİP ve TSİP'e "küçük burjuva sosyalistleri", "kendine göre anti-komünist cep partileri" dedi, sonra "işçi sınıfının birliği yolunda TİP-TSİP-TKP birliğini kuralım" dedi.

Öte yanda, TEP, Vatan Partisi, Emegin Birliği, Kurtuluş gibi hareketlerin adı ancak küfür etmek için ağza alınıyor. Karşı olup olmamak ayrı iş, bizim tutumumuz açıktır, bunlarla ötekiler arasında ne fark vardır? Neden anti-TKP'çiliği her yayınının her satırında sırtına TİP'e mesaj üstüne mesaj çekilir de, halkının kurtuluşu yolunda hergün kurban veren hareketlere karşı devrimci bir tutum alınmaz? (Aslında amaç TİP'dir, TSİP ötekisi tek başına baş parmak gibi kalmasın diye takılmış eklentidir. Ne hikmet varsa bu TİP'de!).

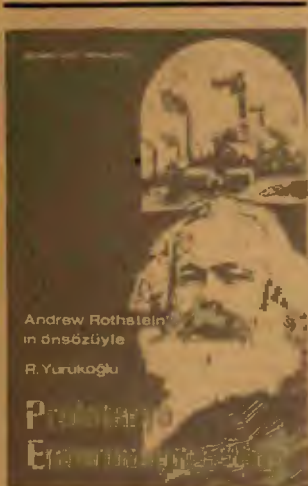
Daha çok sayılır. Yürüyen ve hergün hızla yükselen bu tartışma yoldaşça ölçüler içine girmese sayacağız.

Atılım'ın bir sayısını bir sayısından, hatta aynı sayıda bir yazı ötekinden farklı çıkıyor. Militanların kafası çorbaya döndü. Türkiye'deki bazı yayınlar ise Atılım'dan çok daha tutarlıdır ama çok daha sağdadır. Bu durumda, zaman geçirmeden, "tek doğru siyaset, ikelli siyasettir", ihtarına uymak gerekiyor.

Akarsu pislik tutmaz

Atılım'ın temmuz sayısında bize yapılan haksız ve demagojik saldırıdan sonra İşçinin Sesi'ne yurdun dört bir yanından mektup yağıyor. Yüzünü görmedikimiz, adını duymadığımız bu yiğit yoldaşlarımızın

R. Yürükoğlu'nun yeni çıkan bu kitabını bir kitap göndererek isteyebilirsiniz.

granitten desteği devrim hareketimiz açısından çok sevindiricidir.

Öte yanda, Aydınlık, Tercüman gibi gericiliğin hizmetindeki bazı gazeteler, "TKP bölündü" diye manşet atıyor, "TKP'de batı-doğu ayrıldı", "katılar-yumuşaklar ayrıldı" gibi saçma, yalan yayın yapıyor. Bazı iyi niyetli, temiz yoldaşlar da bu yalanların etkisinde kalarak durumdan duydukları üzüntüyü yazıyorlar.

Oysa üzülecek birşey değildir bu. Evet, sorunlar vardır. Ve ilk kez halkın önünde tartışılıyor. Kadrolar, her katta, gençtir. Bu ikliğin kullanılan dilde ya da tutumda aşırılıklar getirmedi kaçınılmazdır. Ama kısa zamanda dengeleneceği inancındayız. Önemli olan, farklı görüşler ve tutumların ilk kez halkın önünde tartışılıyor olmasıdır. Lenin'in şu sözlerini hatırlayalım. "Temel ayrımlar üzerine tam berraklık olmadan, yığınlarla partinin şu lideri, şu örgütleri, şu ya da bu hattı savunuyor diye bilgi vermeden hiçbir şekilde yığın partisi olunamaz, sınıf partisi olunamaz. Bunlarsız da ismine geçecek bir parti kurulamaz. Ve biz de onu kuruyoruz."

"Biz iki akımın görüşlerini gerçek olarak berrak olarak ve açıkça herkesin önüne koymayı başardık. Kişisel kavgalar, fraksiyoncu kavgalar, çekişmeler, skandallar ve bölünmeler — proleter kitlelere gerçekten ders öğreten iki taktiğin deneyimi ile kıyaslandığında, bütün bunlar saçma kalmaktadır... (Lenin, c.13, s.159). Alışacağız, öğreneceğiz. Antalya'dan yazan bir yoldaşımızın dediği gibi "TKP'yi kimse bölemez. Ne likidatörler, ne Maoocu yalanlar. TKP halikandır."

1893 yılında Engels şöyle yazıyordu: "Küçük, kapalı bir guruba dönüşmek istemiyorsak tartışmaya açık olmalıyız" (Marks, Engels, Werke. Ed. 22, s.408-8).

Lenin, Engels'in bu görüşünü genişletti ve şöyle dedi: "Sorunu tartışmak, değişik görüşler söyleyip dinlemek, örgütlü Marksistlerin çoğunluğunun görüşlerini anlamak, bu görüşlerin kongre delegelerince onaylanmış kararlar olarak ortaya çıkması ve doğrulukta hayata uygulanması. Bu bütün dünyadaki mantıklı insanların birlik diyeceği şeydir" (Lenin, c.19, s.519).

Öyle, sorunları ortaya çıktığında ve hatta eğer adımıza yaraşır öncüler isek kızmaktan önce göreyerek açıkça, yoldaşça tartışmak gerekir.

Tarihin gündeminde açıkça tartışılması gereken çok sorun birikti. Yalnızca Emperyalizmin Zayıf Halkası çevresinde kaldırılan toz bulutu değil, kitap-gazete yasaklamalar, "gözlerini kapa görevini yap" tutumu değil. İleri demokratik halk devrimi, UDC, TİP-TSİP-CHP değil. Sizin o ağzınızdan kan saçarak "goşist" dediğiniz akımların tek tek değerlendirilmesi değil. Barışçı devrim hayalleri değil.

TKP'de bugünkü tikanıklığı yaratan çok önemli bir sorunun da artık açıkça görüşülmesi gerekiyor. Hep kabul ediyor ve söylüyoruz ki 1973'de TKP eritilmişti. Ne tüzüğü, ne programı, ne hücrisi, ne örgütü, ne yönetimi olmuştur (Bu dediklerimiz 1973-74-75 yıllarının yayınlarında kolayca bulunabilir). Şimdi, komünistlerin, işçi sınıfının ve halkın önünde açıkça söylemek gerekir: Kimlerdir bu likidasyonun sorumluları? Kimlerdir bu likidasyonun sorum-

lusu ve suçlular cezalandırılmış mudur? Cezalandırılmıyorsa neden?

Bunlar ve öteki tüm teorik-pratik sorular, sorunlar açıkça tartışılacak ve çözüme bağlanacaktır. Partinin geçmişini bugüne bağlayan sorunlar ve bugün önümüzde duran sorunlar açıkça görüşülmezse, partinin ilk kritik anda kendini birdenbire aciz, güçsüz hissetmesinden başka ne olabilir? Partinin önünde duran sorunlar açıkkyüreklilikle ve soğukkanlılıkla tartışılmazsa, bu sorunların yaşamın zorlamasıyla ortaya saçılması, şaşkınlık ve moral kırıklığından başka ne getirebilir?

Bu durumun önüne geçmek zorundayız. Bazı yoldaşlar bizi bugün anlamayabilir. Kulaklara fısıldananların ya da "yurt dışında yayınlanan bir gazete", "baylar" gibi ayıp tanımlamaların etkisinde kalabilir. Kitap, gazete toplamanın, yasaklamamanın, yakmanın etkisi altında "terörize" olabilir. Ama bunların hepsi geçicidir. Gececektir. Doğrular ege-men olacaktır.

Savaşımın sonunu kadrolar belirleyecektir

Toplumlarda sınıf savaşımı düzeyi yükseldikçe, bunalım her kurum, her evi pençesine aldıkça, sonuç belirleyici tarihsel dönemlere girdikçe özel ögenin, bilinçli çalışmanın, örgütlülüğün rolü giderek belirleyici olur.

Lenin, bu nedenle, "devrim olunlaşmış olabilir ama onu yaratacak güçler yetersiz kalabilir" (c.9, s.368), diyor.

Stalin bu nedenle, "herşeyin sonunu kadrolar belirleyecektir" diyor.

Bugün Türkiye'de özel öge geri kalıyor. Ülke nesnel olarak devrim isteyip de siyasal güçler yeterli hazırlıkta olmadı mı "çürüme" gelir. Öyle oluyor.

İşte, böyle bir ortamda kadroların niteliği sorunu giderek öne çıkıyor. Kadrolara yüklenen görevler, sorumluluklar katıyla artıyor.

En başta, hareketimizde boy atan sorunlar pasif bir rahatlık içinde elinin tersiyle itmek yerine düşünmek, geçmişini araştırmak, söylenenleri ilk elden izlemek gerekiyor. Eski bir atasözündeki gibi, "aza sormuşlar nereye, çoğun yanına demiş" değil, doğrunun yanına! Doğrunun yanında duran kadro!

Bugün hareketimizi rahatsız eden tüm yetersizlikler ideolojik, teorik yetersizlikten kaynaklanıyor. Ağzından yarım saatte iki söz çıkan çok ağırbaşlı büyük devrimci tutumları ayıbı örtmeye yetmiyor. Marksizm bilirse bilim gibi çalışmak gerekiyor. Onun için ideolojik-teorik yönden silâhlanmış, oportünizmi tanımış kadro!

Yalnızca teoriyi bilmek de yetmiyor. İnsan denen varlığın hem çok güçlü, hem çok zayıf yanları var. Oportünistlerin çeşitli yöntemleri var. Kimine etek altından sopa gösteriyorlar, kimine "ikbal" açıyor-

lar, "seni bilmem ne yapacağız" gibi ballar çalyorlar. Her iki yolla da yumuşatmayı amaçlıyorlar. Oportünistler böyle ya, burjuvazi daha da usta, çok daha deneyimli. Kalleş. Onun için siyasal yönden yetişkin kadro! Dayatmasını bilen, mevzilerini bırakmayan ama esnek kadro!

Savaşımın yolları, cehennem yollarından çok daha kaygan. Sınıf savaşında burjuvazi — ne renkte olursa olsun — oportüniste hiç güven olmaz. Herşeyi bekleyeceksin, her yolla yanıt vermeye hazır olacaksın. Onun için pratik yönden usta kadro! Gözünü budaktan sakınmayan, yaratıcı, güçlü ama uyanık ve tedbirli kadro!

Toplumdaki kargaşa dönemleri örgütleri de etkiler, başıbozukluğu körükler. Öte yanda her boydan oportünist, "yetkisini kullanarak" disiplini adına gerçek Leninci disiplini boğazlar. Onun için, Marksçı-Leninci ideolojiji başa alması bir disipline bağlı kadro! Disiplin duygusunu damıtmış, onu Program ve Konferans metinlerine bağlamış kadro! Demir, diyoruz, demir disiplini kadro!

Komünistler için can alıcı bir başka koşul da yığınlarla kaynaşma yeteneğidir. En doğru fikirlerin, o fikirler sokakları, alanları dolduran işçi-köylü alaylarında nesnel güce çevrilmezse pek bir anlamı yoktur. Onun için, yığınlarla bağlanma yeteneği olan kadro!

Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının öncüsü komünistler için pusula Lenin'in aşağıdaki sözlerindedir: "Yığınlarla bağlan."

Onlara yakın yaşa. Onların ruhsal durumlarını bil. Herşeyi bil.

Yığınları anla. Onlara yaklaşabil.

Onların mutlak güvenlerini kazan. Liderler yettiktikleri yığından, öncü tüm emek ordusundan kopmamalıdır...

Yığınları yaltaklama ve de onlardan kopma" (Lenin, Toplu Yazılar, Rusça beşinci basım, c.44, s.497-98).

Türkiye devrimci durum yaşıyor. Devrimci durumda iyi değil, olağanüstü kadrolar gerekiyor. Faşistini, emperyalistini, tekelcisi dışının arasında çığneyecek kadro!

Savaşımın sonunu kadrolar belirleyecektir!

Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye

R. Yürükoğlu

William Pomeroy'un önsözünde

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye devrimci hareketinde yığın tartışmalarına yol açan Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye'nin 3. basımını da tükenmek üzeredir. Adresimizden isteyebilirsiniz.

Adres. İşçinin Sesi, 56, Mansfield Rd., Ilford, Essex, England